

Merre tovább? – Új látással a régi szervezetben

A Dunamelléki Egyházterület és a Tiszavidéki

Egyházterület Rendkívüli Konferenciát tartott szeptember 21-én Budapesten, a Székely Bertalan utcai központi templomban. Mindkét konferencia témája a gyülekezetek uniájiára való áttérés lehetősége volt. A DET és a TET képviselőinek egyaránt 52-52%-a elutasította a javaslatot, illetve a jelenlegi egyházszervezeti forma fenntartása mellett döntött.

A Transz-európai Divízió Paul

Clee, a divízió elnöke tagja képviselte.

A döntéssel kapcsolatban

kérdések az uniáji és a területek vezetőit.

Válaszol: Dr. Szilvási András elnök

Á

- Hogyan értékelte a szeptember 21-i döntést? Milyenek láttad a konferenciát?

- Az egyház vezetői megadták az információkat az általános irányásokról és a szakszervezetekről (a Generál Konferencia javaslatának közzétételéről, regionális körtekezletek, AI publikációk stb.) - bár, mivel csupán két hét nap telt el a Wiklander testvér jelenlétében hozott bizottsági döntés és a konferencia között, ez az idő rövidnek bizonyult egy ilyen mértékű változtatáshoz. A konferenciát végül végül az a szervezett ellenállás, amit a változtatást ellenzők - köztük sajnos néhány bizottsági tag is - fejtettek ki. Több hozzászólás a kérdést egyből - volt vagy valós - problémával kapcsolta össze, amelyek elterelték a figyelmet a napirenden lévő kérdések komolyságára. Bár a konferenciák - a Szentlélek hatása jelenlétében és a vezető elnökök szakszerű munkája miatt - az alkotmányos rend szerint folytak le, a figyelmes szemlélő számára nagyon jól érezhető volt a napi politika szellemiségének beszűkődése. Ez az, ami a legfontosabb megfigyelés, hiszen azt látjuk, hogy a helyi gyülekezetektől, hogy lelkiileg a magukkal és Istennel kapcsolatban lévő képviselőket delegálnak egy ilyen konferenciára. Sajnos nem minden gyülekezet tett így. A jövőben nagyobb figyelmet kell fordítani erre a helyi gyülekezeteknek, hiszen a közlés tragédiája lenne, ha állandósulna egy világi politikai légkör az ilyen fontos döntéshozás alkalmainkon. A személynélves problémáink, konfliktusaink megoldásának számtalan bibliai útja van, de semmiképpen sem nyúlhatunk olyan eszközökhöz, amelyeket a világtól tanulhatunk.

Á

- Hogyan tovább?

- Az egyházterületi konferenciák 2008. szeptember 21-én úgy döntöttek, hogy a gyülekezetek uniája egyházi szervezeti modellre való áttérést nem tartják aktuálisnak. Ezzel a döntéssel az Uniabizottság az egyházterületi bizottságai a kérdést rávidtívon leírtnak tekintik. Az egyházi szervezet működési nehézségeit, ill. a tiszervezettségéből adódó problémákat, más - az alkotmányos kereteken belüli - eszközökkel kell megoldani. Bár a javasolt modellt a Generál Konferencia éppen a Magyar Uniahoz hasonló adottságú körülmények számára fejlesztette ki, természetesen a jelenlegi működési rend is alkalmas lehet a köldetésünk jobb betöltésére. Mindemellett az egyház működése továbbra is nehézséges lesz, ami lassítja köldetésünk teljesítését.

A közzététel

köldetésünknek az a célja, hogy Istent dicsőítsék meg öleletével, és a Krisztussal való közzététel elfogadására hívja az embereket, az örökös evangélium megőrzéséért. Ezt a szolgálatot a helyi gyülekezeteknek kell betöltenie, hiszen itt az egyház. Az egyház szervezeti egységei és választott vezetői létét adnak ehhez, ill. biztosítják azokat a forrásokat és eszközöket, amelyeket a helyi gyülekezetek maguktól nem tudnak előteremteni. A közzététel három egységnek (az uniák és a köldetés egyházterület) bizottságai, ahogy közzététel elkövetkezett voltak a szervezeti működésük előterjesztésében, úgy elfogadva a konferenciák döntését, egységben vannak a további egységességes működés biztosításában is.

Á

- Hogy látod az egyház állapotát ezek után?

- Maga a döntés - ahogy a konferencián is hangsúlyoztam - nem a jó és a rossz közzételti erkölcsi döntés volt. Köt lehetséges működési forma közzététel választottunk, és úgy döntöttünk, hogy egyelőre maradunk a régióban. A döntéshelyzet feszültsége viszont segített abban, hogy egy térdre tégyünk magunk elé. Szembesültünk a közzététel válságával, és márlegre tehetjük azt.

Isten népe - a

bibliái történet tanúsága szerint - mindig az egyik köldetemből a másikba bukdácsol, legfőképpen azért, hogy soha ne felejtse el az Isten kegyelméből

valószínűleg csodálatos. Azért, hogy valószínűleg meg tanuljon felfüggeni Istentől, mielőtt belépne, nem az emberileg megajmodott társadalmi győzeleket korszakában, hanem abba az Országba, ahol Isten lesz minden mindenkiben. Az egyház állapota megváltozik - és ez most sok felszólalásból ismét kiderült - nem egy biblikus látás, hanem a világi életrend szerinti sikerszomj vezet sokakat. Isten egyházában mindig egyszerre volt látható a hűség és az áldás, valamint a társaság, a bizalmatlanság. Ez most sincs másként, hiszen egy sor példát lehetne hozni mindkettőre. A baj ott van, hogy a bűntől szennyezett, farizeusi szemléletünk a saját életünkben, másként a rosszat a másikatól látjuk. Ez pedig egyáltalán nincs így. A valószínűleg a kritizálás a lelki vakágy jele és annak a bizonyítéka, hogy nem fogadtuk el azt a bűntudatot, amit a hit által megigazított tapasztalata eredményez.

Azért meg

kell tanulnunk ugyanazt a leckét használni a magunk, ill. mások megváltozásához. Ha az ideális elméleteinket vetjük össze mások valószínűleg zdelmeivel, akkor persze, hogy felkerekedünk. Mások azonban látják a mi életünket - Isten a rejtett dolgainkat és indítékainkat is - és azok alapján más helyzetben lehetünk, mint ahogy magunkat látjuk. Például azt mondja, hogy "Ézsa mi változunk meg magunkat, nem változtatunk el" (1Kor 11:31).

És így látszik

tapasztalatra kell jutnunk Isten vezetése alatt. Sokszor kár, mert bennünket, hogy ami kedvünkre való, arról azt mondjuk, hogy Isten akarata, ami pedig nem tetszik nekünk, arról kijelentsük, hogy azt Isten csak megengedte. Pedig Isten sohasem egyáltalán felállt a kényes pályán mozog. Ő korlátlan Ura az eseményeknek. Tapasztaljuk meg, hogy Isten kezében tartja az ügyet és igyekszik járni fordítani azt is, amit az emberi bűn és rálátás elront. A világnak valógre meg kell látnia az ember járásá helyett Krisztus járását, mert ez a legfőbb káldetésünk. Ehhez új látásra van szükségünk akkor is, ha a régi szervezet keretei között kell változunk is a munkánkat.

Változás: Ösz-Farkas Ernő, a Dunamelléki Egyházterület elnöke

Á

- Hogyan lehet keled a szeptember 21-i dátumot?

- Az egyházterületi konferencia dátumát, és ezt mindenkinek el kell fogadnia. Pozitív van arról, hogy a regionális értekezleteken, mint a konferencián megmutatkozott, az elnök érdeklődést. A káldetésünkben nagyobb veszélyt látok. A valószínűleg a tkét, a káldetésünkben a szeretet és egymás megbecsülésének elgkárban helyrehozható. Arra viszont senkinek sincs joga, hogy megkérdeje a más valóleményen lévő indítékait, illetve, hogy az egyház járt rendjét átlátszóan, bármilyen járt szándék is

vezetné. Ebben m g fejlődnünk kell.

Továbbra is

 gy gondolom, hogy a Generál Konferencia  jltal, a kis l tsz jm  uni k sz jm jra kidolgozott modell  szszer , de a közösség nem látta m g elérkezettnek az időt a v jt sra. Az előterjesztésben idézett mondatok teljeselek:  Ezeket az időszakokat vizsgálva, arra a hipot ziszre jutottam, hogy az adventisták csak akkor képesek jelent s szervezeti változásokat hozni, amikor pénzügyi katasztrófát vagy súlyos szervezeti működési zavarokat  lnek  j" (George R. Knight: Organizing to beat the Devil, Review. 2001, 181. old.).

A Dunamelléki

Egy zter let nem küzd pénzügyi gondokkal, működése stabil, javaslatával elsősorban a Tiszán t li missziót szerette volna segíteni, illetve az egyházterület funkciójának regionális működtetésével csak a lényegre f kuszt l  munkát akarta erősíteni. A küldött 52%-a a jelenlegi keretek között kérte a munka folytatását, ami a tagság 100%-újra érvényes döntés.

 

- Hogyan tovább?

- A Dunamelléki egyházterület a konferencia  jltal meghatározott alkotmányos keretek között fogja azt a funkciót betöltetni, amiért egy egyházterület létezik: a misszió koordinálása, katalizálása, az ehhez szükséges források biztosítása; a lel szkar szervezése (felszerelése, elszámoltatása, lelkigondozása); és a helyi gyülekezetek munk j j nak segítése.

Mindezek

mentén fogja megtervezni a következő évi munkát, amit az  v végi tervk sz t  testületi ülések fogadnak el.

Célunk bölcsen

 s minél szélesebb körben felhasználni erőforrásainkat, hogy lehetőleg mind az 57 gyülekezet evangeliz jjon a saját környezetében, illetve ez a munka kiterjedhessen a m g el nem  rt településekre is. A költséges központi sorozatok helyett, sok helyi programot szeretnénk támogatni. A gyülekezeti élet megújulásában l jtjuk a legnagyobb lehetőséget, melynek az lenne az eredménye, hogy egyre többben vállalnának önkéntes szolgálatot a munka befejezéséig.

A lelki szolgálat

támogatni szeretnénk a lelki vezetői szolgálat egyre hatékonyabb betöltésében. Kihívást jelent a lelki szolgálatok revíziója. Jelenleg 27 lelki szolgálat 23 kódszámot kezel, aránytalan elosztásban. A kihívásokban lévő gyülekezetek kódszámait továbbra is nagy erőfeszítéseket igényel. A feladatok és beruházási kódszámokban pedig a hosszútávú tervezett cselekvésben látjuk a megoldást. Imára, Állásfoglalásra és kódszámokra valószínűleg pontosításra van leginkább szükségünk.

Á

- Hogy látod az egyház állapotát ezek után?

- Nincs minden gyülekezetre

átvitt helyzet. Vannak helyszínek, ahol inkább az országos események kódszámait a figyelmet, mint a gyülekezetek kihívásainak megoldása. De sokkal több kódszámot a testvéreket az evangelizációs foglalkoztatja (Zalaegerszeg, Pács, Baján és Csurgón kódszámú előadók evangelizálnak; Szombathelyen, Győrben, Vácott népes hallgatóság van a Bibliai Szabadegyetemnek; Veszpramben, Salgótárjában evangelizációs bibliaklubok folytatják a befejezett szabadegyetemeket; egyszemélyes missziós folyók Kistarcsán, Albertirsán, Gárdonyin, Zala megyében; nagyobb helyi evangelizációs kezdődtek Kecskeméten... és folytathatnánk tovább a sort a zenei, kreatív ifjúsági, művészeti stb. programokkal, amelyek a DET kódszámú kódszámú gyülekezeteiben folynak). A gyülekezeteket jelenleg a 2009. évi missziós munka tervezése kódszámú le, mert ezekben a napokban jár le az éves missziós támogatási pályázat beadási határideje. Ezek pozitívumok, amelyekről többet kellene beszélni. Mindezek mellett folyamatosan látni kell, hogy gyülekezeteink megőrzése a Szentlélek vezetése alatt állandó szükséglet, amiért szüntelenül imádkoznunk kell. Ennek érdekében november 8-án (Budapest, Golgota utca, 9:30), az imaházban szombatján kódszámú imakonferenciát szervezünk, ahova várunk mindenkit, akik készek ezekért a célokért minden akadályt és nézeteltérést félretéve, egységben imádkozni.

Válaszol: Tóth Sándor, a Tiszavidéki Egyházterület elnöke

Á

- Hogyan értékel a szeptember 21-i döntést?

- Mindenekelőtt azt szeretném
 beszélni, hogy a konferencia által hozott döntésekre, mely szerint
 Magyarországon nem térünk át a gyülekezetek uniósja egyházzervezeti modellre,
 hanem megmarad az egyházterületek uniósja modell, úgy tekintek, mint ami Isten
 akarata a jelenlegi helyzetben. Egy javaslatot tartunk a közlésség elő, és a
 közlésség döntést hozott. Ezt a döntést mindenkinek tiszteletben kell tartania.
 Van azonban néhány olyan dolog, amit meglepőnek tartok. Engem leginkább a szavazatok
 aránya lepott meg. Egyrészt azért, mert a regionális tájékoztatás alkalmakon és
 az AdventInfóban egyaránt elhangzott, illetve megjelent felhívás
 ellenére a Tiszavidéki Egyházterület bizottságához semmilyen ellenérvelés
 indítvány nem érkezett a rendelkezésre álló néhány hónapban. Meglepő volt azért
 is, mert éppen a tiszavidéki közlést szolgálták fel nagyobb számban a javaslat
 ellen, annak ellenére, hogy éppen a Tiszavidéki Egyházterület gyülekezeteinek
 jelentett volna nagyobb "érintettség" a változás.

Â

- Hogyan tovább?

- Az elmúlt évek megtanították a
 Tiszavidéki Egyházterületet, hogy folyamatosan azon gondolkodjon, hogyan lehet
 a legkevesebb a legtöbbet kihozni. Ezt a tapasztalatunkat kell továbbra is
 használni és természetesen gyarapítani. Továbbra is egyértelmű kell lenni a
 megszokott helyzettel, hogy gyülekezeteinknek kevesebb pénz áll a
 rendelkezésére az evangelizációra, mint a másikkal egyházterületnél, illetve,
 hogy egy lelkes gyülekezet és több gyülekezeti tag jut, és néhány mással,
 az anyagi helyzettel összefüggő nehézség. Ezek a nehézségek azonban nem
 jelenthetnek olyan gátat, amelyek megállítanák bennünket.

Köztudottan mindenki nagy veszély leselkedik ráink, amit ki kell venni. Az egyik, hogy megismétlődik
 az, ami Laodiceában történt, ahol bűszkön visszautasítva a segítségét a nehéz
 helyzetben, azt mondták: "Gazdag vagyok, meggazdagodtam, semmire nincs
 szükségem...". Nemcsak elfogadnunk, de keresnünk és kérésünk kell a segítségét! A
 másikkal veszély, hogy helyzetünk miatt elcsúszunk, elkedvetlenedünk, és
 helyzetünket kifogásnak használjuk. Egyre inkább távolodunk, lelkesítve haladunk
 kell a tettek mezején!

Â

- Hogy látsz az egyház állapotát ezek után?

- Az elmúlt hetek, hónapok eseményei arányában talán a kelletnél is nagyobb arányban kellett volna lefigyelni, energiánkat. A konferencia meghatározta, hogy milyen keretek között haladjunk. Ássze kell fognunk, és keményen dolgoznunk kell, különben az alábbi területeken:

1. Isten

bárcsességöt kőve meg kell tervezni az előttünk álló időszakot!

2. Imádkozni

és bárálni kell a Szentlélek jelenlétét, hogy formáljon bennünket, és tegyen alkalmasakká a szolgálatra!

3. Meg kell

valósítani az eltervezett dolgokat, hogy azok ne csak tervek maradjanak!

Természetesen

mindezt amellett, hogy folytatjuk a már eltervezett vagy már megkezdett munkánkat. A Tiszavidéki Egyházterületén a következő két hónapban két különféle evangélikus sorozat mellett az Erdélyből érkező Győresi testvér is segít munkánkat, és természetesen lelkesen számunkra is elkezdődött az őszi evangélikus időszak.

Á

AI